

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 29 juli 1914 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av en av herr Indebetou m. fl. avgiven motion, nr 33, i andra kammaren, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående av staten garanterad ersättning för skada, som under tjänstgöring å undervattensbåt drabbar dess besättning.

I en i Andra kammaren väckt motion, nr 33, har herr Indebetou m. fl. hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om skyndsamt utredning av frågan angående av staten garanterad ersättning för skada, som under tjänstgöring å undervattensbåt drabbar dess besättning, ävensom om framläggande för riksdagen av det förslag i ämnet, vartill denna utredning kunde giva anledning.

I fråga om de skäl, motionärerna till stöd för sin framställning anför, tillåter utskottet sig hänvisa till motionen.

Utskottet har vid behandling av nämnda fråga funnit, att den redan vunnit myndigheternas beaktande. I underdånig skrivelse den 1 september 1913 har sålunda dåvarande chefen för marinstaben framhållit, att de svårigheter, som förefinnas att på frivillighetens väg rekrytera undervattensbåtspersonalen, till en del äro beroende på att risken vid tjänstgöring å undervattensbåt icke uppväges av tillräckliga ekonomiska fördelar, varjämte det för undervattensbåtspersonalen vore omöjligt att mot rimliga premier förskaffa sig olycksfalls- och livförsäkring. Chefen för marinstaben föreslår därför, att staten själv åtager sig försäkring på så sätt att, om någon under tjänstgöring å undervattensbåt omkommer genom olycks-

*Utskottets
yttrande.*

händelse, till den omkomnes anhöriga utbetalas ett årligt understöd, för vilketstatsmedelbehöva anvisas endast i mån av uppstående behov, under det att några kostnader för staten för dylik försäkringsskyldighet icke uppstå, så länge något olycksfall icke inträffar. Även om sådan garanti icke lämnats, kunde staten visserligen svårligen frångå en moralisk skyldighet att lämna pekuniärt understöd åt efterlevande anhöriga, men ett i berört hänseende på förhand gjort åtagande skulle säkerligen i ej ringa grad underlätta rekryteringen av personal för undervattensbåtstjänsten. — I skrivelse den 14 april 1914 har nuvarande chefen för marinistaben biträtt nyss angivna förslag, vilket han anser jämväl böra utsträckas till att gälla den för flygbåtstjänst uttagna personalen. Båda nu nämnda skrivelser, vilka varit remitterade till marinförvaltningen, äro f. n. föremål för Kungl. Maj:ts prövning.

I likhet med motionärerna anser utskottet det vara av vikt att rekrytering av undervattensbåtspersonalen — samt för övrigt också av flygbåtspersonalen — i möjligaste mån kan ske på frivillighetens väg, och åtgärder i den av motionärerna anvisade riktningen torde otvivelaktigt vara ägnade att väsentligt underlätta dylik rekrytering. Likaledes finner utskottet det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att personalen i fråga äger förvisning därom att, därest den drabbas av olycksfall under utövningen av sin ofta farliga tjänst, staten på ett betryggande sätt drager försorg om de skadade och om deras efterlevande anhöriga. Utskottet delar sålunda motionärernas uppfattning rörande behovet av en skyndsam lösning av förevarande fråga. Men då, enligt vad ovan anförts, frågan redan är under omprövning hos Kungl. Maj:t, får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 28 juli 1914.

På utskottets vägnar:
KARL STAAFF.